

Redacția, Administrația și
Tipografia:
BRĂȘOVU, piața mare nr. 22.
Scrisori nerancate nu se pri-
mesoc. Manuscripte nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brășov, piața mare nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Bodorff Moser, Haasenstein & Vogler
(G. M. Moser), Heinrich Schalek, Alois
Bernard, M. Dukas, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Masei, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daus; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
gazetă pe o coloană 8 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dire. colectorilor.
Abonamentul pentru Brășov:
la administrație, piața mare
nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Astăzi abonamentele câștă
inserțiile sunt a se plă-
ta înainte.

Nr. 52.

Brășov, Luni, Marti 6 (18) Martie

1890.

Brășov, 5 Martie st. v.
Tisza s'a dus, der fișpanii lui
au rămas și regimul lui se con-
tinuă în același spirit intolerant
și asupritor ca mai înainte.

Acosta este caracteristica situ-
ațiunei de față.

Nu-i vorba, prin căderea lui
Tisza și-a pierdut mult din pres-
tigiul său partida dela putere și
de aji încolo uu se va mai puté
vorbi de un regim tiszaișt în
sensul strict al cuvântului. Der
nici aceea nu se va puté dice, că
politice tiszaiște i-s'ar fi pusă ca-
pétu, când totu ómenii de mai
înainte ocupă posturile în stat și
când aceștia se conduc cu gu-
vernul cu totu de aceleași principii,
mai ales în ce privește cestiunea
naționalităților.

D-lu Tisza a recomandat 'pe
actualul ministru-președinte conte
Szapary, ca viitoru șefu al par-
tidei guvernului. Szapary, care a
primitu totodată și portofoliul
ministeriului de interne, va avé
der se jóce în viitoru rolul d-lui
Tisza ca capu al guvernului și
al partidei dela putere.

În scurtu se va arăta cum își
înțelege d. Szapary acestu rol și
decă și încatu se va abate elu
dela linia de purtare a premergê-
torului său.

Cei mai mulți dintre fișpani
s'au și prezentat în Peșta spre a
pune posturile lor la dispoziția
noului ministru de interne. Acesta
este usul constituțional și decă
d-lu Szapary ar avé de gându a
schimba tactica de până acum și
a inaugura un regim mai con-
ciliant, mai drept și mai cins-
tit, ar trebui se dea drumul
celor mai mulți dintre fișpani și
se-i înlocuésca cu alții noi.

Nu scim cum va procede d-lu
Szapary în astă privință, der cu
ocasiunea instalării noului fișpan
al comitatului Solnocu-Dobéca,
care s'a făcut în Deșiu tocmai

în presera căderii lui Tisza, ne-am
putut convinge, că crisa minis-
terială din Peșta nu a produs în
provincia nici un fel de curent
opusu politice intolerante și agre-
sive a regimului Tisza față cu na-
ționalitățile nemaghiare.

Urmasul lui Banffy Dezsó în
Deșu baronul Carolu Bornemisza
a găsit cu cale a-și introduce
activitatea sa fișpanésca cu ame-
nintarea, că va face imposibil pe
toți aceia, cari nu se voru supune
ideei de stat maghiar.

În fața acestei amenințări totu
ce a vorbitu noulu fișpan alu
Solnocu-Dobécei, despre o admi-
nistrare echitabilă și dreptă au
fostu numai vorbe góle fără de
nici o valóre.

Cu atatu mai multu a trebuit
se ne surprindă, vedendu că vor-
bitorul Românilor, cari au în-
têmpinat pe noulu fișpan, a datu
espresiune speranței, că va începe
o eră nouă de administrație în
comitatu, pe temeiul frasei ce a
folositu fișpanul, că va respecta
limba naționalităților și dreptul
confesiunilor între marginile legii,
cātu timpu ele voru rămâne în
alvia inocenții.

Ce va se dice acosta, înțelege
fiă-cine. De aceea părerea noastră
e că, decă tocmai au voit Românii
din Deșiu se-lu întêmpine, trebuiau
se-i spună verde, că cu sistemul
nenorocit de maghiarizare nu mai
merge.

Dreptu multămită pentru în-
têmpinare noulu fișpan agăsit
cu cale a demonstra la Banffy
în contra Românilor, făcendu se
se aducă o mulțămire protocolară
fostului pașă și împedcându de
a vorbi pe Români, cari voiau se
protesteze.

În protocolu figuréză așader
mulțămite ca fiindu primită „una-
nimu“!

Acosta este echitatea și drep-
tatea față cu libertatea cuvântului,

cu care s'a inaugurat noua eră
în comitatu. Ea le pote servi Ro-
mânilor de acolo ca învățatură,
că spiritul conciliant numai atunci
are locu, când se dau și doveđi
de conciliare.

DIN AFARĂ.

Crisa ministerială din Franca.

Retragerea guvernului Tirard pe care
ni-a anunțat o telegrama de Sâmbătă și
care s'a întemplat la 14 Martie n., se
putea prevedé îndată după ce fostul
ministru de interne, Constans, și-a dat
demisia. După retragerea acestuia cabi-
netul Tirard și-a pierdut totă taria și
siguritatea, așa că timpu aprópe de
două săptămâni Tirard numai cu nu-
mele mai era ministru-președinte și căuta
mereu ocașia, ca se-și potă da demisia.
Acosta și aflat o la 14 Martie, când
s'a luat în desbatere convenția comercială
dintre Franca și Turcia. Mai mulți din-
tre deputați au întrebat pe guvern, ce
atitudine va lua în afacerea acosta? Mi-
nistru de externe Spuller a răspuns, că
în înțelesul învoielilor mai vechi, până
la 1892 între Franca și Turcia voru
esista celu multu unele favoruri, cari în-
se nu pot se conducă până atunci la în-
cheierea unei convenții formale. Decla-
rația acosta n'a plăcutu de locu senato-
rilor producători de vinuri, cari în li-
berul schimb vedeau pericolitatea inter-
reselor lor și deci c'o majoritate de
12 voturi n'au vrut se primésca vota-
rea ordinei de și, nici chiar la rugarea
lui Tirard, ci c'o însemnată majoritate
au făcutu o moțiune, prin care provócă
pe guvern, ca în cestiunea comercială
cu Turcia se caute unu altu modus-
vendi.

Îndată după ședința acosta, s'a lă-
țit vestea, că Tirard își dá demisia,
ceea ce s'a și adevéritu în curéndu, pen-
tru că Tirard a grăbitu numai decatu la
Carnot, președintele republicei, anunțân-
du și retragerea. Carnot n'a voit se i-o
primésca și l'a rugat se rămână la mi-
nisteriu până după Pașci. În urma acosta
Tirard a doua și dimineța, adecă în 15

Martie n., a chemat consiliul de mi-
nistri cu cari se discute asupra situați-
unei. Sfaturile se sfirșiră cu hotărîrea, ca
întregu ministeriul se-și dea demisia. După
acestea Tirard grăbi numai decatu la
Carnot ca se-i împartășescă decisiunea
guvernului. Pe lângă toate opintirile lui
Carnot, retragerea ministerului e deja
faptu.

Telegramele din Parisu asigură, că
cu formarea noului cabinetu este înșăr-
cinat Freycinet. În cercurile mai înalte
se crede, că în noulu cabinetu voru în-
tra și Freycinet, Falières și Bourgeois.
Despre Constans se dice, că ar primi
său portofoliul de externe, seu celu de
justiția. Nu e eschisă nici posibilitatea,
ca președintele noului cabinetu se fiă
chiar Constans.

Or și cine ar fi înșe viitorul mi-
nistru-președinte, decă va câștiga pentru
sine pe Constans pote fi siguru de ma-
ioritate. Din contra, fără Constans mai
că nici unu ministeriu nu va avea du-
rată, fiindcă influința asupra parlamentu-
lui francesu are astăđi Constans, și mi-
nisteriul acela, care se va forma cu
concursul său, va restabili ordinea în
parlamentu și în Republică.

Conferența din Berlin.

Sâmbătă după améđi, conferența din
Berlin și-a ținut prima sa ședință, sub
președința împératului germanu, care a
primitu în ziua următoare pe toți dele-
gații. Dintre statele mai mari numai Ru-
sia și Turcia nu sunt invitate, ér dintre
cele mai mici, România și Serbia, din
causă, precum se dice, că statele ace-
ste n'ar avé o industrie mai întinsă. Se
susține înșe, că decă ele și-ar fi espi-
matu dorința a participa, guvernul ger-
manu le-ar fi invitat cu cea mai mare
bunăvoință. Se vede înșe, că Rusia nici
n'a vrut se scoie de acosta.

SCRILE PILEI.

Emigrări. Cetim în „Fóia bis. și
scol.” din Blașiu: „În 12 a l. c. locui-
torii din pița Blașului au fostu martori
la o scenă din cele mai dureroșe. Pe
două caru treceau cătră stațiunea călei

FOILETONULU „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

(36)

LINIȘTEA CASEI.

Romanu, de I. C. Panțu.

Așa o ducea Olga, dintr'o și într'alta, der și
aceste dle încetară dela unu timpu, căci lelea Sma-
randa se bolnăvi, și zăcea greu bolnavă de lin-
góre. Nu mai putea merge pe la ea, decatu
numai până la ferestruica din spatele cășciórei sale,
se uita prin geamul împăfoșat și printre pânzele
paianjnilor, și când o vedea pe sêrmana bătrână
cuprinsă de dureri, nu scia cum se o mai în-
grijésca și ce doctoru se-i mai aducă. Nu mai era
nic o scăpare pentru biata bătrână, și o dorea sufle-
tul pe Olga că nu pote intra la ea, și și gândia că
pote lelea Smaranda va fi credendu că a uitat'o.

Întreba pe nevasta dascălului Ionescu, când
voi se scoie, ce mai face bătrâna, ér alteori pe femeia
pădurarului, seu chiar pe Marinu, care desu mergea
pe la Smaranda.

Intr'o și cătră sêră intră învățatorulu Ionescu
la ea în iatacu și i arătă o depeșă dela Vladu din
Bucuresci, în care i făcea cunoscutu, că are se vină
grabnicu. Când auđi Olga, o lacrimă i-se rostogoli
pe obraji ei palți, și unu oftatu înăduși în pieptulu
ei sdruncinat, când se gândi, că are se se întâlneșca
cu Vladu.

„Sêrmana Smaranda”, dize ea, dându și silință
se și ascundă nedumerirea, ce o cuprinsese.

După ce Ionescu plecă, Olga alergă la copilă,
ilă luă în brațe, ilă sărută, și vedendu că i-a umplut
mititelului obraji cu lacrimile sale, ilă șterse cu ba-
tista și grăi: „Ție nu și sedu bine lacrimile!” ér după
ce dize aceste vorbe încep se reciteze:

Ah! de ce nu ești mai mare, ca se potă trăind a și spune,
Se nu părăsesci junețea desfătărilor nebune,
Visuri triste pe pământu.

Care mai în totdeuna nu lasă decatu cenușă
Unei inimii obosite, ce ne pune lângă ușa
Negrului mormântu.

Terminându aceste versuri, clatină din capu și
apoi continuă:

„Căci tu ești simbolu de pace, de iubire, de credință,
și nu ai nimic din lume, decatu dulcea nesciință
și suspinulu têu firescu.*)

„Dulcea nesciință”, repetă ea privind cu ochi
mari la copilășulu ei, pe care, după ce lă mai sărută
odată, ilă aședă în lăganu, încep a lă legăna, a i
cânta, și privirea îi rămase dusă, gândindu-se la mul-
tele suferințe, ce le-a îndurat.

XXVIII.

Vladu ajunsese prea târđiu. Pe mamă-sa o în-
gropase și așa obositu, cum se dete josu din trăsura,

*) Din poesia lui N. Nicoleanu: „Unu copil în lăganu.”

merse pe la mormântulu bătrânei sale mame, rămase
o bucată de vreme în meditații tainice, tăcea și nu
dicea nimic cătră Marinu și cătră dascălulu Ionescu,
cari ilă întovărășiseră. Se uita melancolic la lutulu
prospétu, ce era aruncat peste cosciugulu mame-si,
se uita la bălăriile înalte, ce erau în curtea bisericii
printre celelalte morminte. Stétu astfel câteva clipe,
ér după aceea întrebă pe Ionescu și pe Marinu despre
ultimele momente ale mame-si. Vladu asculta în tă-
cere, ce i spuneau aceștia.

Îi istorisiră, că cocóna Olga încă a înșoit'o la
gropă, îi spusera despre îngrijirea ce i-a dat'o Olga în
timpulu din urmă, și despre dorințele ce le avea bă-
trâna. În povestirea loră amintară și aceea, că Sma-
randa doria multu se lă mai vadă încă odată, și că
era de totu măhnită, că a rămasu așa de singură.
De multe-ori se tanguia, că a avut unu singur
băiatu și că și acela a părăsit'o și nici măcaru la pa-
tul morții nu este lângă ea, se aibă o mângăere
privindu lă în cele din urmă clipe și se i închidă ochii
când Dumneđu o va chema la sine.

„Cele 11 pogóne habnice, ce le avea după bărbat,
după nenea Vladu, Dumneđu se lă ierte, ni-le-a lă-
satu nou, adecă mie și lui Ionescu, căci noi am
fostu împrejurulu ei când și-a datu sufletulu”, termină
Marinu cu istorisirea.

După o jumătate de óră, petrecută la îngro-
pătoare, luă Vladu drumulu cătră casa Ionescului, unde

ferate cam douăzeci de Români din comuna Colibi, între cari vre-o zece copii, ca să-și părăsescă vatra părintescă și să cerce o patriă mai fericită dincolo de munți. — Nu e o raritate întâmplarea acosta, ba chiar în tota ziua plăcă în România dela stațiunea noastră caravane întregi. Dér plecarea locuitorilor acestora ni-a cauzat o durere mai viă prin împregiurarea aceea, că i-am vădută trecându în diua mare prin mijlocul pieței noastre, goli, flămânți și superați, necăjiți pentru trecut, îngrijați de viitoriu — Nu, sërmanii de ei, nu-și părăsescă țera din dorul de a umbla după fantome, ci o părăsescă pentru-că nu-și mai pot afla aici pânea aceea cât de rea, care ar fi mânca'to îndestulă până la mórte. — La vederea miseriei acesteia ni-s'a revoltatú tuturor sângele, și ne-am întrebátú: Până când, Dóme?"

Streinii despre maghiarisare. O fóiă nemțescă din Berlin, „Freisinnige Ztg.“ constatá cu bucuriă, că în Ungaria și mai ales în Transilvania maghiarisarea nu ia dimensiuni așa cum spunú foile șoviniste unguresc. Românii, Sasii, Sèrbii, Croații ș. a. au unú simțu naționalu cu multú mai puternicu, decâtú ca ideia maghiarisării să-lú pótá stírpi și maghiarismulú să se pótá înțeleni.

Cátu e haulú nu vorú pápa jupánii ce visezá.

Se duce? „Magyarság“ dela 14 Martie aduce scirea, că pașa dela Bistrița-Năsăudú br. Bánffy Dezső a mersú în țilele trecute la Budapesta, pentru-ca s'și dea demisia din postulú de șifpanú. „Magyarság“ dá acéstá scire ca din isvorú sigurú.

Miseriă. Din *Odérheulú* s'evuescú i-se scorie lui „P. N.“, că de decú de ani populațiunea n'a fostú espusá la lipsá așa de mare de nutreméntú, pentru ea ca și pentru vite. Se díce, că bieții ómeni își *descoperú casele*, ca paiele cu cari suntú acoperite *sé le dea în locú de feniú vitelorú*. Lipsá de bucate încă se simte fórte tare, mai alesú că în véra anului trecutú grindina a nimicitú trei părți din séménaturí.

Munții de pășunítú ai Săcelelorú. La intervenirea comunelorú Săcele, ca să li-se predea contractele de arendare privitóre la munții de pășunítú, ce se aflá pe partea lorú de pădure, reprezentanța orașului Brașovú a hotărítú a li-se da.

România și convențiile comerciale. Intr'o scrisóre adresatá din Bucurescú „Corespondenței Politice“, in care se vorbesce despre denunțarea tractatelorú de comerțú cu Belgia și cu Italia, ce

espirá la 1/13 Martie 1891, se spune, că faptulú acesta este dovadá, că România n'avea de locú intențiá să înființeze nisce măsurí de rigóre vamale numai în contra unorú anumite state, ci că lucrézú într'unú sensú generalú cu scopú de a-și asigura libertatea trebuincióasă de a adopta, în politica sa economică, o liniá de purtare uniformă, ce s'ar aplica tuturorú țerilorú. O comisiune *ad hoc* se ocupá cu alcătuirea tarifului generalú; acesta nu se va întemeia pe unú sistemú de rigóre esageratá, ci va fi întocmitú așa, încátú, înfățișându o ocrotire legitimá a fabricatelorú române, să nu facá imposibilá înțelegerea cu celelalte state. Se crede, că peste 3 sèptemânii comisia își va fi terminatú lucrările și că guvernulú românú va fi în stare să trateze cu țerile cari își vorú esprima dorința.

Dreptulú de vênatú pe teritoriulú orașului Brașovú în Vlădeni, Crizbavú și Apața s'a arendatú reuniunei de vênatú de aci pentru 30 florini anualú pe șese ani.

Documente istorice. D-lú Nicola Rosetti a dărúitú Academiei Române pentru colecțiunile sale istorice 4 documente, și anume: 1) 1630 (7138) Ianuaríu 20. *Leonú Vv. slavú*, hárțiá. 2) 1643 (7151) Februarie 16. *Mateiu Basarabú Vv. românú*, hárțiá. 3) 1644 (7152) Ianuarie 16. *Mateiu Basarabú Vv. românú*, hárțiá. 4) 1711 (7219) Aprilie 15. *Constantinú Știrbeiu vel Banú*; românú, hárțiá.

Tomits condamnatú. Procesulú pentru omorulú din Neoplanta s'a sfèșitú în țilele acesteia. Redactorulú „Zastavei“ *Jasa Tomits* a fostú condamnatú la *închisóre pe viétá*. Nu se scie, decá curiile vorú aproba în întregulú ei sentința adusá, ori vorú mai micșora pedépsa nefericitului Tomits.

Mutare de tégú. Ministrulú de comerțú a datú voiá, ca tégulú de sèptemâná, ce se ținea Sábáta în comunele întrunite Petroseni și Livádeni din comitatulú Hunedórei, să se țină de aci înainte Vinerea.

Vițelú monstru. Tânase Lupusorú, din comuna Cămpurilorú, județulú Putna, vèdendú, că o vacá din vitele sale, după o trudá de 2 țile, nu putea nasce și că este aprópe de a muri, a tăiat' o ca să profite de carne. Vițelulú găsitú în pânțete era mortú, avèndú doué capete la unú singurú corpú, cu totá forma lorú, adecá: 4 ochi, 4 urechi, din cari 2 îngemánate și 2 guri.

Fecunditate. Femeia Nastasia, soția locuitorului Ilie Aronicú, din comuna

Malini, județulú Suceava, a născutú 3 copii: doué fete și unú băiatú. Atátú copiii, câtú și mama lorú suntú sântoși.

La procesulú de presá alú „Luminătorulú“.

Sub acéstú titlu publicá „Luminătorulú“ din Timișóra următorulú actú, ce i-s'a adresatú d-lui Iónú V. Barcianu, primulú s'eu colaboratorú:

„N rulu 912—1890. Decisiune. În temeiulú ordinațiunii de sub numărulú 5074 a. c. a Escelenței Sale ministrului de justițiá, te provocú, ca spre începerea pedepsei de șese luni de țile prinsóre de statú, croitá prin sentința validá pentru agitațiunea contra naționalității, comise în doué rânduri, celú multú până în 24 Martie a. c. nou înainte de amèđi la 12 óre să te însinui la direcțiunea prinsorii de statú reg. în Vațiu. — Procuratura de statú reg. Aradú, în 10 Martie 1890. Parez György m. p. procuror de statú.

Din incidentulú acesta, d-lú I. V. Barcianu publicá în numărulú mai nou alú „Luminătorulú“ câteva cuvinte de adio binesimțite, din care reproducemú urmátórele:

„In Martie, când totá natura se pregátesce la viétá nouá, la bucuriá, când în unele locuri se sèrbátorescú momentele de jertfírea viéții pentru dobândirea libertáții, în aceeași luná eu capétú porunca a mé lápéda de libertate, a intra în prinsóre mai multe luni de țile, pentru-cá acéstú organú naționalú românú și-a implinitú datorința, arátându nu întâia órá starea apésatá a Românilorú din acéstá țera constituționalá și cerèndú dreptate și insistèndú la respectarea legilorú și pe sèma acestui poporú românú, prigónitú atátú în drepturile sale politice naționale, câtú și în cele bisericesci, comunale și districtuale...“

La fine adresându-se cãtrá amicii, binevoitorii și sprijinatorii s'ei, îi rógá să nu'lú uite nici în viitorú, căci „prietenia lorú“, díce d-lú Barcianu, este „tesaurulú meu celú mai scump și isvorulú nesecatú d'a continua și după scápare, cu ajutorulú lui Dumnezeu, fără clătinare și cu depliná hotăríre, ca și până acuma, gréua, însé drépta și sánta luptá pentru scutirea bunurilorú sufletesci ale națiunii române și pentru ușorarea sorții scumpului neamú românescú.“

D-lui Iónú V. Barcianu, care va pleca la închisóre insoțitú de simpatia noastră, îi dorimú și din parte ne, ca să se re'ntórcá veselú și sântosú, pentru a puté continua lupta pentru cauza română cu curagiú și însufletíre potențatá!

Maghiarisare în biserică.

„Fóia bisericescă și școlastică“ din Bláșiu publicá în numărulú s'eu mai nou urmátóreá corespondență, de o mare gravitate pentru noi, la care vomú reveni:

Satu-mure, Febr. 1890.

Onorabilá Redacțiune! Districtulú protopopescú Satu-mare din diecesa gr. cat. de Oradea-mare, care se aflá în mijloculú comunelorú de confesiunea helvetică, pretinde specialá atențiune din partea celorú competenți, fiindú espusú poporulú credinciosú în tóte pericolului de a-și pierde religiunea și limba. Pentru aceea ne-amú decistú a trage atențiunea celorú mai mari la unele inconveniențe din districtulú memoratú.

Scimú, că biserica și scóla suntú pentru poporulú românú sanctuarele, unde se păstrează tesaurii cei mai prețioși: Religiunea și limba, — și aceste se vèd a fi periclitare în districtulú memoratú: *In bisericí la serviciurile divine se audú cântárí în limbá streiná*, ba în 2 s'eu 3 comune bisericesci astáđi *încercarea de a se folosi de limbá ritualá întâmpiná cele mai grele piedecí — la cari conferesce în summo gradu — nu ne genámú a accentua — protopopolú districtualú, care în trecutú certele poporului cu preotulú pentru limba cultului divinú le-a resoltvitú în favorulú poporului, — ba mai multú, și în parochia sa limba ritualá cu totulú e eschisá din bisericá.*

Nu atingú personalitatea, — respectú Nestorului diecesei — însé cauza sántá, căreia i-a juratú fidelitate la altarú — biserica română — póte accepta dela fiá care lucrátorú, ca să nu arunce cu atáta ușurátate interesele cele mai sante prédá uneltirilorú contrarie!!

E superfluu a aminti, cu câtá scrupulositate veghiázá chiar Pontificii romeni asupra acestei cestiuni delicate, cu câtá energiá se luptá episcopii latini ca Episcopatulú de Dorogh să nu se pótá înființa. Póte cá Ordinariatulú nu are cunoștința despre înoirile aceste streine disciplinei din biserica noastră, că altcum nu ar fi pututú ține atáta timpú în fruntea districtului pe unú bărbatú, care punemú din slábiciunile bérânețelorú, nu e în stare a veghia asupra drepturilorú bisericeii noastre cu atitudinea recerutá, ci de multú l'ar fi înlocuitú cu altulú, care ar sci sana defectele observate.

Pericululú e la usá... ușorú se póte tređi Guvernulú diecesanú numai cu aducerea aminte, că óre când și în parochie acelea a fostú laudatú Dumnezeu în limba noastră ritualá.

Interesele vitale ale noastre cerú, ca cei neabili să se retragá înaintea puterilorú noué cu atátú mai vértostú, că numai priveghiare neîntreruptá póte scápa poporulú acela din pericolulú celú amenință.

Esperiențele dureróse din scólele din districtú asemenea pretindú măsurí energice. Se vorbesce de anomaliá de asemenea naturá și în districtulú zelosului bărbatú Gavrilá Lazarú — în districtulú

voia să se culce peste nópte, ca să se odihnescă, căci drumulú din Bucurescú și până la moșiá îlú cam obosise. Veniau tus-trei dela bisericá și, pe când se aflau înaintea casei lui Ionescu, sosi o servitóre dela curte, care'i spuse, că cocóna bérâná și cea ténérá îlú poftescú, ca să viná la curte, să rămâná acolo peste nópte.

Vladú căđú puținú pe gânduri, ér mai apoi luându-și rémasú bunú dela Marinú și dela Ionescu, plecá la cocóna Marița.

Când intrá, dèdú „bună ziua“, sárutá mâna cocónei Marița, și după primele vorbe, prin cari își spusèrá durerea, ce o simtú cu toții pentru perderea mamei sale, îlú poftirá în odaia de alături.

Pe când steteau astfelú de vorbá, intrá și Olga, și cu gura pe jumétate, ca și cum ar fi înecat' o ceva, merse la Vladú, îi dèdú mâna și-și spuse și ea durerea, ce o împártășesce pentru mórtea lelei Smarandei.

Vladú rămase rece la vorbele Olgei, se uitá în doué-trei rânduri la ea, și-și făcú vorbá mai multú cu Nicu. Ilú întrebá despre studiu, ér Nicu răspundea și nu prea, și spunea, că acum după mórtea tatálui s'eu s'a retrasú la moșiá, muncesce și simte o mare bucuriá, că în cele din urmă și-a aflátú o ocupațiune de totú prielnicá pentru firea lui.

Vladú aproba cele spuse de Nicu, îlú îmbárbátá și-i spunea, că decá va fi harnicu, are să o ducá de parte.

Cocóna Marița se uita cu dragú la ténérulú Vladú, căci scia ea bine, că este unú băiatú de totú cu minte și modestú.

„Ai audítú despre nenorocirea noastră?“ începú cocóna Marița, ér Olga eși afará când audí acéstú începutú de vorbá.

Vladú se uitá după Olga, se mișcá, dér nu díce de-ocamdatá alteceva, decâtú răspune cocónei Mariții, că a audítú și că destulú de tristú sfèșitú a avutú bietulú coconulú Miticá, déră în cele din urmă s'și puná nádejdea în Dumnezeu, dícea Vladú, și sècerce sè lupte mai departe, căci asta este viétá și nu se póte altfelú în lume.

„Lú întrebá apoi cocóna Marița, de unde a audítú lucrurile acesteia, ér Vladú răspunde, că mai întâieu a cetitú câte ceva în diare, apoi a aflátú dela unú prietinú alú s'eu, care fusese prin Buzéu, ér în cele din urmă a venitú la elú Veta, și i-a spusú tóte lucrurile cu deamèruntulú. Ii aminti cocónei marița, că Veta este de totú nenorocitá, că a ajutat' o de și a îngropatú copilulú, și că atunci când i-a spusú nenorocirile întâemplete în casa coconului Miticá, plángea amarú și spunea, că a fostú alungatá fără milá.

În cele din urmă Vladú trecú peste aceste amintiri dureróse și intrá în vorbá cu amiculú lui din copiláriá, îlú întrebá de sântate și de mersulú trebilorú la moșiá.

„N'ai ideia, cum imi place viétá dela moșiá“,

începú Nicu. „Acuma vèdú, că eu mé ocupam de o carierá cu totulú totú nepotrivitá pentru mine, și când mé cugetú numai la casulú, că eu așa fi eșitú medicú și că familia ar fi trebuitú să vèndá mai pe nimicú tóte acaretele, ce le aveam la moșiá, spunú dreptú, Vlade, că mi-se pare, că de multú ar fi trebuitú să înțelegú, că studiulú nu face pentru mine și că afacerile moșiei, cu totá truda ce se cere, suntú lucruri mai potrivite, te facú neatérnătorú de nimenea și-ți aducú o mulțámire cu multú mai în grabá decâtú o altá ocupațiune.“

„Așa este, Nicule! Bine ai și făcutú. La ce atáta trudá cu învèțátura, când veđi bine, că la noi încă nu se plătesce din destulú.“

„Nu-i așa, Vlade!.. Se plătesce încă prea multú, dér pentru mine era o cale prea depártatá pentru a ajunge la o reușitá pe placú.“

Multú mai vorbirá împreună Vladú cu Nicu, cu deosebire Vladú începú să spuná despre ocupațiunea sa de acum, despre o mulțime de tineri serioși crescuti în țera și întorși din streinétate, despre clubulú literarú, din care făcea și elú parte, și cu tóte că era obositú, rămase până târđiu de vorbá cu prietinulú s'eu din copiláriá, și-și reamintirá în acele clipe tóte câte le-au pățitú împreună.

(Va urma.)

Carei, anume că în Biserica rutenă de Carei preotul cântă în decursul s. liturgii prefacerea latină în traducere maghiară, — în loc de prescrierea ritualului orientală; ori că profesorul de religione și limba română din Carei propune elevilor săi gr. cat. religiunea în limba streină?!

Dacă nu vom veghea cu cea mai mare scrupulositate noi înși-ne asupra drepturilor noastre espuse pericolelor cotidiene, atunci cu dreptul putem esclama: „Perditio tua ex te Israel“.

L. M.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Din Nordul Transilvaniei, la 12 Mart. 1890.

După ce prefectul br. Banffy Dezső, spre bucuria noastră a Românilor, s'a dus, astăzi în adunarea municipală est-tradinară a depus jurământul oficial nou denumitului fișpan al municipiului Solnoct-Dobâca, baronul Carol Bornemisza, dela Dobricul mare, după care au urmat salutarile obiceiuite la astfel de ocazii din partea vice-comitetului-consiliar reg. d. Paul Șarvadi, a contelui Victor Koruis, și a membrului Emeric Beteg, — observă, că ultimul poftă între altele, ca noul fișpan să guverneze după moralitate.

Din partea membrilor români veterani și meritul D. Gavrilă Manu încă l'au binevenat în limba română cu o cuvântare de cuprinsul următor: Ilustrissime D-le Comite Suprem! Din partea majorității locuitorilor români ai comitatului acestuia, ne folosim cu plăcere de ocaziunea de a vă bineveni și saluta; luăm spre cunoștință liniștitoare aceea parte a vorbirii de program, prin care ne așdăți respectarea dreptului limbei naționalității conlocuitoare și a dreptului confesiunilor; sperăm însă, că sub conducerea administrației în comitatul acesta concredutului Ilustrității Văstre, se va deschide o eră nouă, ca naționalitățile și confesiunile să se poată dezvolta și folosi de toate drepturile garantate prin legea de naționalitate, căci dacă dela toți se pretinde, fără deosebire de naționalitate și confesiune, purtarea egală a sarcinilor publice, se și cuvine ca tuturor locuitorilor comitatului acestuia să li-se garanteze și egala folosință a drepturilor politice în înțelesul legilor existente și sperăm, că Ilustritatea Văstră veți sta în seauul de comite suprem de-asupra partidelor, veți privi pe toți locuitorii comitatului acestuia ca egalmente îndreptățit la usura drepturilor politice, de care cea mai mare parte în deceniul din urmă au fost lipsiți, și așa veți pute consolidă buna înțelegere frățească între toți locuitorii comitatului acestuia. În această speranță venim și noi din partea noastră a Românilor a vă saluta și a vă încredința despre concursul și conlucrarea noastră în interesul comun al comitatului acestuia, dîcîndu-vă: întru mulți ani, să trăiți!

Acastă cuvântare rostită sonoră, deși primită cu ore-care murmur din partea adunării, totuși a fost ascultată și la fine aplaudată cu „să trăiască“ din partea Românilor.

Apoi fișpanul a predat protonotarului George Bândi spre cetire epistola de rămasă bună a fostului prefect Br. Banffy Dezső.

Deputatul Ludovic Simó propune: să se aducă mulțămintă protocolară fostului fișpan pentru activitatea sa de 15 ani, folositoare municipiului și patriei pe toate terenele vieții publice, și estrasul protocolar prin vice-comitele municipiului să i-se trimită lui Banffy în Bistrița.

Acastă propunere, la care a consimțit majoritatea, fișpanul-președinte s'a grăbit a-o declara de hotărîre unanimă a adunării municipale.

În urma acesta s'a ridicat D-lu Dr. Teodor Mihali avocat și încep să vorbescă, firesce în limba română. Dér spre

uimirea tuturor Românilor, prefectul președinte și adunarea nu i-au permis să vorbescă mai departe D-l Mihali a voit să spună că fostul prefect nu merită prin purtarea sa față cu noi Români nici o mulțămintă și să facă contra-propunere. Fișpanul însă sub cuvânt, că discușiunea s'a încheiat, declară adunarea, care n'au durat mai mult ca 1 oră, de încheiată la 10³/₄ ore a. m.

Membrii români s'au depărtat cu cea mai vedită indignațiune, că lor nu li-se permite libertatea cuvântului și de aci putem conchide la echitatea și dreptatea de care ne va împărtași și noul fișpan.

Constantin.

Dintr'o altă corespondență, ce ni-se trimite din Deșu, estragem următoarele părți:

După depunerea jurământului, nou denumitului comite suprem își cetesce vorbirea de program, cam de cuprinsul următor:

Promite, că va purta și el stégulă maghiarismului; va câștiga valoare ideei de stat maghiar; va face imposibil pe aceea, care nu voescu să o recunoscă și să i-se supună; va cumpăni și duce trebile în înțelesul dreptății și echității; va respecta limba și literatura naționalităților nemaghiare în cadrul legii, până când acestea rămân în alvia inocenței, va supraveghia asupra administrației, ca să satisfacă chiamări și așteptărilor juste etc.

Dintre salutarile de binevenire, însemnă pe a lui Emeric Betegh, care-lu bineventeză și-lu gratulează în buna speranță, că va inaugura o eră nouă, o eră de moralitate, ce în trecut nu a esperiată. Despre acesta însă nu vorbesce, căci nu voesce a amări spiritele în ziua festivă a instalării.

În epistola de adio, adresată comitatului, fostul comite suprem Br. Des. Banffy spune, că a voit să întemeieze o societate maghiară puternică; l'a condus în toate patriotismul mai înalt și o lipsă totală de egoism. Se duce cu cele mai mulțămitoare suvenir după activitatea lui de 16 ani, în care, fără vătămarea modestiei, se pôte mândri cu cele mai mari rezultate. Se recomandă adunării aminte binevoitoare și prietinesc etc.

Aelius.

Dare de sēmă și mulțămintă publică.

Făgărașu, Faură 1890.

Subscrisul comitetului își ține de cea mai plăcută datorință a-și da sēmă despre rezultatul material al petrecerii de joc împreună cu producțiunea teatrală a reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din despărțământul Făgărașu, dela 2 Februaru a. c. v. și a aduce totodată mulțămintă publică în numele reuniunii acelor domni, cari au binevoit a supra-solvi, eventual a trimite oferte marimoniose în favorul fondului acestei corporații.

Venitul total a fost de 65-60 fl. Spesele peste tot 53-61 fl. Prin urmare s'a adaus la fondul venitul curat de 11-99 fl.

Au binevoit a supra-solvi d-nii: Iuliu Dan admin. prot. 2-50 fl.; Andreiu Micu, avocat; Vasile Dan, jud. reg.; Iovian Stoica de Vist, jud. reg. pens. câte 1 fl.; Ion Turcu, protonotariu; Dr. Stefan Popu, med.; Ion Dejenariu, compt.; G. I. Golan, comerc.; Nicolau Șerbanu, drd. drept; Iacob Ona inv.; Alesandru Pocolu, proprietar; câte 50 cr.

Au binevoit a trimite oferte marimoniose d-nii: Daniil de Gramoiu vice-comite 2 fl. Iuliu Lauritsch, hotelier 2 fl. David Thierfeld, librar 1 fl. și Ioan Hanner hotelier, 1 fl.

Primescă deci marimonioși contribuți căldurosele noastre mulțăminti pentru sprijinul material, cât și moral, ce ni-l'au oferit cu această ocaziune.

Comitetul reuniunii despărțământului Făgărașu:

David Chiojdea
cassaru

Nicolau Aron
președinte.

Ion Berescu
secretar.

Convocare.

Adunarea generală a despărțământului I alu reuniunii învățătorilor români din districtul X Brașov își va ține ședința ordinară Sâmbătă în 10 Martie a. c. st. v. dela 9—12 ore a. m. și 2¹/₂—5 ore p. m. în edificiul școlii gr. or. dela biserica Sf. Adormiri din Satulungă, la care sunt invitați toți on. membri a lua parte dimpreună și cu alte persoane prietene școlii.

Obiectele, ce se vor pertracta, sunt conform deciziunii On. comitetului central alu reuniunii prin hârta sa dd-to 11 Decemvre Nr. 23/889—90, următoarele: 1) Specificarea materialului din religione după cei șese ani din școlă de toate Țilele. 2) Cum are să se desvolte caracterul în elevu (temă liberă). 3) Inșirile generale ale corpurilor (prelegere practică din fizică). 4) Propuneri de sine stătătoare.

NB. Cu temele sus citate sunt insinuați domni Ioan Dariu, învățător la școlă elementară din Brașov și Simion Vladu, învățător în Cernatul Săcelilor.

Satulungă, în 4 Martie 1890.

Domețiu Dogariu vice-președinte. George Fulea not. ad hoc.

TELEGRAMS.

Pesta, 15 Martie. Miniștrii cei noi, contele Szapár, și contele A. Bethlen au depus jurământul ađi în mâinile monarchului. Totu ađi a apărut și în Țiarul oficialu decretul regesc de numire. Cabinetul Szapary se va presenta Lună inaintea dietei.

DIVERSE.

Exregele Milanu, după cum scriu Țiarele parisiene, se va stabili în Paris. Cu câteva Țile înainte de acesta și-a închiriat pomposul palat din colțul stradelor „Rue Perghalésc“ și „Avenue de Boulogne“, pe timp de Țeci ani. Milanu a mai dispus ca palatul să se renoveze.

Lucruri rusești. Din Petersburgu sosescu într'una scrii senzaționale. Căpitanul de cavalerie alu gardei imperiale, Voicov, după cum se susține, s'a împușcat în urma unui duelu american. În altă Ți s'a sinucis și fiulul generalului Bregominov. Abia a încetat să mai bată inima fiului popularului general și în curtea palatului Dragominov s'a aflatu corpul fără vieță alu unei fete, care s'a inveninat. Se bănuiesce, că cele două sinucideri sunt în legătură, și că cei doi tineri au căcut jertfa nenorocului lor amor. Afară de aceste, duela se repetă în fă-care Ți. Mare senzația a născut nu de mult duelul dintre locotenenții de cavalerie Bezobrazov și Lichacev. Celu dinteu a fost rănit de mörte. Cu câteva Țile înainte de aceste se petrecu un altu duel între doi ofițeri din cercurile dela curtea Țarului, care însuși a ordonat ca unul dintre duelanți să fi supus judecării unei comisii militare, care s'și dea părerea asupra atitudinii lui.

Din femeii—bărbat. Ceva curios se scrie din New-York. Se Țice adecă, că în orașul Adamsberg din Pensilvania, pe neguțătorul de vinuri, Henric Schoenhofen, l'a ajuns o îndoită nenorocire. I murise adecă nevasta, dér îi rămase sócra. După câțiva ani veduvului Henric îi plesni priu munte să se însore. Sócra-sa însă nu se putea învoi de loc cu intențiile lui și de aceea neguțătorul își luă refugiu la un mijloc caracteristic. Într'o Ți fără de scirea sócresi se căsători c'o fată din orașul vecin, o îmbracă în haine bărbătesci, îi dete numele Ioan și o presentă sócresi ca pe servitorul său. Era frumos servitorul. Sócra băgă de sēmă, că ginerile cam prea îndrănesce cu servitorul, prea îl tractă cu gingășia, pré îl pune la adăpost de orice serviciu greu. Într'o Ți sócra surprinse pe ginerile giugiulindu-se cu servitorul Ionu, porunci nu-mai decât să se supună unei mai de aprópe cercetări. Ce să veđi? Ionu era Ióna. Sócra-sa se mânia focu pe gine-

re-său și îl cărăi atăta, până ce bietul omu fu silit a-și părăsi casa și a se duce cu „servitorul Ioan“ în altu oraș, ca să-și trăiască Țilele în pace și în liniște.

Gugumăni. În Budapesta, tinerimea universitară maghiară redigează o foie săptămănală, „Egyetemi Lapok“, în alu cărei număr dela 23 Februaru a. c. aflăm între altele două „poesii“, alu căroru autoru se subscrie „B-y“ (Bolondy?) Una dintre aceste „Gyere haza“ (Hai acasă) merită atențiune.

Etă ce Țice „B-y“ în strofa a doua:

„Gyere haza Kossuth Lajos!
Hova?... Ez nem lehet hazád;
Hol a magyar porba döntik
S az idegen magasztalják.

Pe romănesce:

„Hai acasă Kossuth Lajos!
Unde?... Asta nu Ți-e patriă,
În care Maghiarul e trântit în pulbere
Și străinul e preamărit.

Altă strofă:

„Gyere haza Kossuth Lajos!
Hova?... Ez nem lehet hazád
Hol idegen uralkodik,
Magyar nem látsz mást: csak szolgát..

Pe romănesce:

„Hai acasă Kossuth Lajos!
Unde?... Asta nu Ți-e patriă
Unde domnesce străinul
Pe Maghiaru nu-l'ă veđi: decât slugă.

Încă una:

Maradj csak ott Kossuth Lajos
Nem érdeml meg a nemzet
Melyet nagy-s szabaddá tevé
Es mely ezért számkijezet.

Pe romănesce:

Rămăi numai acolo Kossuth Lajos,
Acea națiune nu e vrednică de tine
Pe care ai făcut-o mare și liberă
Și pentru care faptă te-a esilat

Vă să Țică, după „B-y“ aici Maghiarul este Țasupritulă, ér străinul celu preamărit; (Nu cumva asuprescu naționalitățile pe Maghiaru?) Aici domnesce străinul și totuși acestu străin ilu lasă pe „B-y“ să scrie astfel de versuri? E semnificativ, că acestu „poet“ alu tinerimei maghiare universitare își datăză poesia din Clușiu. Este dér unul care a mănătu ciuperă din pădurile vechiului Ardél.

Călugărița ucisă. În Moscva s'a întemplat Vineri, în săptămăna trecută, un omor. Jertfa fu călugărița Piatn-sezky. Ucigașul a nădușit mai întâiu victima c'o cărpă și apoi i-a tăiat corpul bucăți-bucăți și le-a băgat într'un sac. Capul i-l'a aruncat într'un canal, unde s'a aflat în altă Ți. Poliției i-a succesu a descoperi pe ucigaș, care e un medicinist numit Belovuzoff. Când era însă să se pună mâna pe el, medicinistul își trase un glonț în cap și muri la momentu.

Cursul pieței Brașov

din 15 Martie st. n. 1890.

Bancnote romănesce	Cump.	9.84	Vend.	9.86
Argint romănesc	-	9.29	-	9.81
Napoleon-d'ori	-	9.41	-	9.44
Lire turcesce	-	-10.83	-	10.68
Imperial	-	-	-	9.63
Galben	-	-	-	5.48
Țeris. franc. „Albina“ 6 ⁰ / ₁₀₀	-	-	-	-
„ „ „ 5 ⁰ / ₁₀₀	-	-	-	99.50
Ruble rusești	-	-	-	1.28
Mărci germane	-	-	-	58.20
Discountul 6—8 ⁰ / ₁₀₀ pe an.	-	-	-	-

Cursul la bursa de Viena

din 15 Martie st. n. 1890.

Renta de aur 4 ⁰ / ₁₀₀	-	-	-	102.25
Renta de hârta 5 ⁰ / ₁₀₀	-	-	-	98.85
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	-
aur	-	-	-	117.50
dto argint	-	-	-	95.80
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	-	-	-	127.75
Renta de hârta austriacă	-	-	-	88.25
Renta de argint austriacă	-	-	-	88.25
Renta de aur austriacă	-	-	-	109.90
Losuri din 1880	-	-	-	139.50
Acțiunile băncii austro-ungare	-	-	-	98.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	-	-	-	351.75
Acțiunile băncii de credit austr.	-	-	-	314.75
Galbeni împărătesci	-	-	-	5.62
Napoleon-d'ori	-	-	-	9.44
Mărci 100 împ. germane	-	-	-	58.45
Londra 10 Livres sterlinge	-	-	-	119.80

Editor și Redactor responsabil
Dr. Aurel Mureșanu.

„ALBINA“, Institutul de credit și de economii în Sibiu.

Contul bilanțului din 31 Decembrie 1889.

Active.	florin.	cr.	Passive.	florin.	cr.
Cassa în numărătură	43,907	29	Capitalul social		
Monetă	1,203	18	3000 acțiuni à fl. 100	300,000	
Cambia de bancă	2,409,614	75	Fondul de rezervă al acționa- rilor	74,494	70
Imprumuturi pe ipotece			Depuneri spre fructificare.	3,488,932	42
a) în scrisuri fonciare . . . . . fl. 1,187,519.09			Scrisuri fonciare de 6% în cir- culațiune . . . . . fl. 805,700.—		
b) în numărătură . . . . . „ 82,150.16	1,269,669	25	Scrisuri fonciare de 5% în cir- culațiune . . . . . „ 377,000.—		
Credite cambiale cu acoperire hi- potecară	388,149	85	Scrisuri fonciare eşite la sorți în circulațiune . . . . . „ 11,000.—	1,194,300	
Credite fixe	70,761	35	Fondul de pensie al funcțio- narilor	36,502	24
Avansuri pe efecte publice	67,886	25	Dividende neridicate	1,620	
Credite de cont-curent	262,520	76	Cambie de bancă reescomptate	95,857	
Imprumuturi pe produse	16,662	53	Interese anticipate pro 1890	56,569	71
Casa institutului, realități dela gara Brașov și diverse realități de vânzare	143,414	72	Diverse conturi creditore	2,691	46
Efecte publice	287,985	26	Profitul curat	53,869	88
Efectele fondului de garanță ale scrisurilor fonciare	204,221				
Efectele fondului de pensie ale funcționarilor institutului	36,452	90			
Mobiliar . . . . . fl. 6,487.91					
după amortisare de 648.79	5,839	12			
Depuneri la bănci, Giro-Conto și diverse conturi debitoare	96,549	21			
	5,304,837	42		5,304,837	42

Sibiu, 31 Decembrie 1889.

E. Macellariu m. p., I. Hannia m. p., Cosma m. p., Iosif Lissai m. p.,
membru al direcțiunii. membru al direcțiunii. directorul executiv. contabilul-șef.

Subsemnatul comitetu am examinat bilanțul prezentu și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății, ținute în bună regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleași și exactu

Sibiu, în 13 Martie 1890.

Comitetul de supraveghiere:

Dr. Aurel Brote m. p. Nicanor Frateșiu m. p. Michael Kabdebo m. p. Ioan Crețiu m. p.

„ARDELEANA“,

Institutul de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

CONCURSUL

Devenind în vacanță al doilea post de

COMPTABILUL

la institutul de credit și de economii „Ardeleana“, societate pe acții în Orăștie, pentru ocuparea aceluia se escrie concursul.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

- a) salariu anual de 600 fl. v. a.
- b) drept la cuinquenale de 10% după salariu.
- c) drept a participa în proporția salariului de 600 fl. v. a., la tantiema ce compete oficialilor în virtutea § 46 lit. b, din statute;
- d) drept de pensie, conform regulamentului special.

Cei ce doresc a ocupa acest post au ași înainta la Direcțiunea institutului până la 27 Martie a. c. rugările lor și a dovedi calificarea lor teoretică și practică în afaceri de comptabilitate. Orăștie, la 10 Martie 1890.

289,3—3

Direcțiunea.

Avisul d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscut tuturor D-lor abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

- Pe trei luni . . . . . 3 fl. —
- Pe șase luni . . . . . 6 fl. —
- Pe un an . . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

- Pe trei luni . . . . . 10 fr.
- Pe șase luni . . . . . 20 fr.
- Pe un an . . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

- Pe an . . . . . 2 fl. —
- Pe șase luni . . . . . 1 fl. —
- Pe trei luni . . . . . 50 cr.

Pentru România și străinătate:

- Pe an . . . . . 8 franci.
- Pe șase luni . . . . . 4 franci.
- Pe trei luni . . . . . 2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“